

The title 'Ztracená dcera' is written in a large, elegant, black cursive font. Behind the text, there are several pieces of laboratory glassware: a round-bottom flask, a larger Erlenmeyer flask, and a test tube with a stopper. The background is white with small black dots scattered around the glassware, suggesting a scientific or magical atmosphere.

Na obrazovce se objevil rozespalý obličej jejich matky. Nelani seděla u sterilně bílého stolu. Za ní byly vidět připající hightech přístroje, mikroskopy, lahvičky a ampule. Ještě stále se nacházela v Orionově laboratoři ve vile Konungur, do které si nedávno tajně opatřila přístup. V doktorově nepřítomnosti využívala vysoce kvalifikovaná vědkyně jeho vlastní přístroje, poznámky a data, aby co nejrychleji odhalila jeho virologické triky.

Nelani ještě vůbec nevypadala probuzeně. Její oči působily unaveně a krátké tmavé vlasy měla rozčuchané. „Dobré ráno, drahoušku. Právě jsem si udělala kávu.“ Se zazíváním si s Aleou přes obrazovku ťukla.

Alea se tajemně usmála a obrátila kameru tak, aby její matka mohla vidět, kdo stojí vedle ní.

Nelani vykulila oči. „U všech vln!“ Ohromeně se naklonila dopředu a vylila přitom kávu. „*Schatffa!*“ zaklela a rychle hrnek postavila na stůl. „Proboha!“ vyhrkla tak hlasitě, jako by chtěla svoji radost vykřičet až nahoru k nebi. „Theo!“

Thea se na svoji matku pouze nehybně dívala.

Nelani nyní zakřičela jiné jméno. „Keblarre!“ vykřikla někam směrem doprava. „Pojď sem!“ Ohromeně se dívala do kamery.

Pouze o několik vteřin později se za Nelani vynořil Keblarr. „Volala jsi právě *Theo*?“ Měl na sobě pyžamo a oči měl ještě opuchlé spánkem. Když si ale uvědomil, že se na něj z obrazovky dívají dvě dívky se stejným obličejem, ruka mu vylétla k ústům a zdálo se, že se nemůže ani nadechnout.

Nelani se rozzářil celý obličej a v jejích jasně zelených očích se roztančily jiskřičky. „Theo, ty jsi na svobodě! Jsi s Aleou!“

Thea zvládla pouze přikývnout.

Alea si všimla, že má její otec v očích slzy, a v tu chvíli si uvědomila i ty své.

„Tak dlouho jsme čekali, abychom tě viděli,“ vyhrkl Keblarr. „*Tiana*,“ – *dcero* – „o tomto okamžiku jsem snil celou věčnost.“

Nelani se přiblížila ke kameře. „Theo, rozumíš nám dobře? Fungují řečové kameny?“

Thea zvedla ruce ke znakování. „Ano, a rozumíte i vy dobře mně?“

„*Tomihh*.“ *Úplně*. Keblarr, který stál za svojí ženou, položil Nelani ruce na ramena. „Vůbec nemohu uvěřit, že se to skutečně děje.“

Nelani položila obě své ruce na ty jeho. „Je tady.“